

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau juridice, își pot soluționa conflictele de orice natură prin procedura medierii, chiar și după declanșarea unui proces în fața instanței de judecată.

(2) Dovada încercării procedurii de mediere se face printr-un certificat de informare eliberat de mediatorul care a realizat informarea, în cazul în care părțile au parcurs doar ședința de informare, sau prin procesul-verbal de închidere a procedurii de mediere, conform art.57. În cazul în care una dintre părți refuză în scris participarea la mediere, nu răspunde invitației prevăzute la art.43 alin.(1) ori nu se prezintă la data fixată pentru mediere, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței și nu constituie dovadă a încercării de mediere, conform art.60¹.”

2. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la alin.(2), mediatorul eliberează un certificat de informare sau, dup caz, un proces-verbal de închidere a procedurii de mediere, conform art.57, în cazul în care una dintre părți nu răspunde invitației prevăzute la art.43 alin.(1) sau nu se prezintă la data fixată pentru mediere, dar transmite mediatorului, prin orice mijloace care asigură confirmarea primirii textului, a punctului său de vedere privind litigiul ce face obiectul medierii.”

3. La articolul 2, alineatele (3)-(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Judecătorul va recomanda părților să recurgă la mediere, în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, în orice fază a judecății, în litigiile care, potrivit legii, pot face obiectul procedurii de mediere, conform art.227 alin.(2) din Codul de procedură civilă.

(4) Judecătorul, procurorul, notarul public, avocatul, executorul judecătoresc și consilierul juridic recomandă părților, respectiv părții pe care o reprezintă, soluționarea amiabilă a litigiului, respectiv a conflictului, prin procedura medierii, potrivit legii speciale.

(5) Prevederile prezentei legi sunt aplicabile și conflictelor din domeniul protecției consumatorilor, în cazul în care consumatorul invocă existența unui prejudiciu ca urmare a achiziționării unor produse sau servicii defectuoase, a nerespectării clauzelor contractuale ori a garanțiilor acordate, a existenței unor clauze abuzive cuprinse în contractele încheiate între consumatori și agenții economici ori a încălcării altor drepturi prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene în domeniul protecției consumatorilor.”

4. La articolul 2, după alineatul (5) se introduc patru noi alineate, alin.(6)-(9), cu următorul cuprins:

„(6) În litigiile dintre consumatori și comercianți în materie de consum, procedura medierii se aplică în mod corespunzător.

(7) Persoanele fizice sau persoanele juridice au dreptul de a-și soluționa disputele prin mediere atât în afara, cât și în cadrul procedurilor obligatorii de soluționare amiabilă a conflictelor prevăzute de lege.

(8) Nu pot face obiectul medierii drepturile strict personale, cum sunt cele privitoare la statutul persoanei, precum și orice alte drepturi de care părțile, potrivit legii, nu pot dispune prin convenție sau prin orice alt mod admis de lege.

(9) În orice convenție ce privește drepturi asupra cărora părțile pot dispune, acestea pot introduce o clauză de mediere, a cărei validitate este independentă de validitatea contractului din care face parte.”

5. La articolul 12, după litera h) a alineatului (2) se introduc patru noi litere, lit.i) -l), cu următorul cuprins:

- „i) corpul profesional al mediatorilor județean din care face parte;
- j) formarea profesională continuă;
- k) denumirea formei de exercitare a profesiei de mediator;
- l) date de contact ale mediatorului sau formei de exercitare (nr. telefon, nr. fax, adresă de e-mail).

6. La articolul 17, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor prezentei legi, ale regulamentului său de organizare și funcționare și ale statutului profesiei de mediator.”

7. La articolul 18, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Consiliul de mediere înființează Institutul de formare continuă, în vederea creșterii calității pregătirii profesionale continue a mediatorilor autorizați.”

8. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.24.- (1) Mediatorii se pot constitui în asociații profesionale locale și naționale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale și protejarea statutelor, și pot adera la asociații profesionale internaționale în condițiile legii.

(2) Totalitatea mediatorilor autorizați de către Consiliul de mediere constituie Corpul profesional al mediatorilor din România (CPMR).

(3) Corpul profesional al mediatorilor din fiecare județ (CPMJ), respectiv din municipiul București (CPMB), este constituit din toți mediatorii care au sediul profesional principal/secundar înregistrat în județul respectiv sau în municipiul București.

(4) CPMR va avea un reprezentant în relația cu sistemul judiciar la nivelul fiecărei curți de apel din România.

(5) Organizarea și funcționarea CPMR în structuri județene și pe lângă curți de apel se vor face conform Statutului profesiei de mediator.”

9. La articolul 38, după litera e) se introduce o nouă literă, lit.f), cu următorul cuprins:

„f) neplata taxelor profesionale constituie abatere disciplinară și se sancționează conform statutului profesional.”

10. La articolul 41, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea Consiliului de mediere de aplicare a sancțiunilor prevăzute la art.39 alin.(1) poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă.”

11. La articolul 43, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) În cauzele prevăzute la art.60¹, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, părțile vor încerca soluționarea litigiului prin mediere.”

12. La articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Acordul părților nu trebuie să cuprindă prevederi contrare legii și ordinii publice. În condițiile în care legea impune îndeplinirea unor condiții de fond și formă, legalitatea acordului de mediere poate fi verificată și atestată fie de avocații părților sau de către un notar public, în situația în care acestea au fost asistate pe parcursul procedurii de mediere, fie de un alt avocat sau notar public ales de mediator cu acordul părților.”

13. La articolul 58, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(7), cu următorul cuprins:

„(7) Înțelegerea părților are caracter obligatoriu pentru ele.”

14. La articolului 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Părțile sau partea interesată se pot/se poate înfățișa la instanța judecătorească pentru a cere, îndeplinind procedurile legale, să se dea o hotărâre care să consfințească înțelegerea lor. Competența aparține fie judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul sau reședința ori, după caz, sediul, oricare dintre părți, fie judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul unde a fost încheiat acordul de mediere. Hotărârea prin care instanța încuviințează înțelegerea părților se dă în camera de consiliu și constituie titlu executoriu în condițiile legii.

Dispozițiile art.438-441 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.”

15. La articolul 59, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin.(2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Părțile sau partea interesată se pot/se poate înfățișa la notarul public în vederea autentificării acordului de mediere. * *

(2²) Judecătorul, dacă consideră necesar, solicită prezența tuturor părților.”

16. La articolul 60¹, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În litigiile ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii sau al altei forme alternative de soluționare a conflictelor, părțile și/sau partea interesată, după caz, sunt ținute să facă dovada că au încercat procedura medierii, în următoarele materii:”

17. La articolul 60², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Etapa de informare și analiza de conflict din cadrul procedurii de mediere, incluzând și formalitățile pentru convocarea părților, nu pot depăși 15 zile calendaristice. Prevederile art.2532 pct.7 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

18. La articolul 61, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin.(3)-(5), cu următorul cuprins:

„(3) În cazurile prevăzute la art.60¹, dacă odată cu primirea cererii de chemare în judecată, reclamantul nu a depus dovada că s-a încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța, odată cu comunicarea cererii de chemare în judecată, va solicita atât reclamantului, cât și pârâtului, să depună dovada că au încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului, dacă o astfel de încercare a avut loc.

(4) În cazul în care până la data la care judecătorul fixează prin rezoluție, potrivit art. 201 alin. (3) din Codul de procedură civilă, primul termen de judecată, niciuna dintre părți nu comunică instanței dovada prevăzută la alin.(2), instanța va solicita părților depunerea acesteia până la primul termen de judecată.

(5) În cazul în care la primul termen de judecată părțile nu depun dovada că au încercat soluționarea conflictului prin mediere, instanța de judecată competentă va respinge cererea ca prematur introdusă/inadmisibilă.”

19. La articolul 63, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Odată cu pronunțarea hotărârii, instanța va dispune, la cererea părții interesate, restituirea taxei judiciare de timbru, plătită pentru investirea acesteia, cu excepția cazurilor în care conflictul soluționat pe calea medierii este legat de transferul dreptului de proprietate, constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, partaje și cauze succesoriale, caz în care se vor restitui 50 de procente din taxa achitată.”

20. La articolul 65, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) Autoritatea tutelară competentă întocmește și eliberează, la cererea mediatorului cu care părțile au încheiat contractul sau la cererea oricăreia dintre părți, raportul de anchetă psihosocială care este comunicat solicitantului.”

21. După articolul 75 se introduc două noi articole, art.76 și 77, cu următorul cuprins:

„Art.76.- Judecătorul, în baza rolului activ, aplicând dispozițiile art.227 din Codul de procedură civilă, dispune trimiterea părților la mediere, în cauzele ce pot face, potrivit legii, obiect al medierii, și care se află pe rolul primei instanțe de judecată de mai mult de 18 luni de la investirea acesteia, fără a fi soluționate, exceptând cauzele în care acestea au încercat soluționarea prin mediere.

Art.77.- Dispozițiile prezentei legi se completează cu dispozițiile Statutului profesiei de mediator.”

Art.II.- În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Legea nr.192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 17 octombrie 2016, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

p. PRESEDINTELE SENATULUI

Ioan Chelaru